

BAIAnews

09/2022

Co se děje ve škole?

Rozhovor s
Tomášem
Engem

Rozhovor s
Václavem
Vondráškem

Rozhovor s
Annou
Karlíkovou

Rozhovor s
Janem Mandou

Navštivte
Francii

Eader

Milí čtenáři,

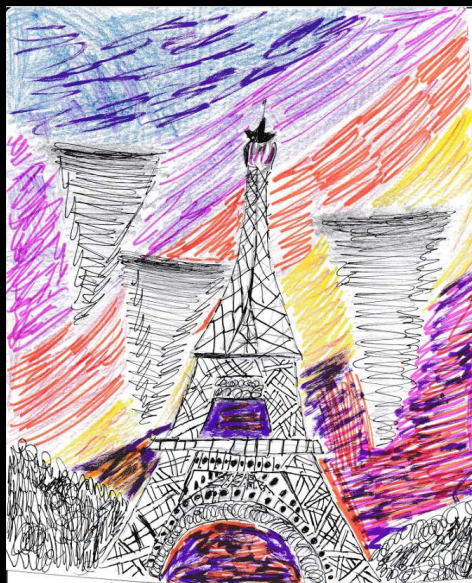
nové číslo přináší opět několik zajímavých rozhovorů, a to včetně mezinárodně známého automobilového závodníka Tomáše Engeho. Můžete se s ním vydat na cesty, tentokrát do Francie, získat tipy na krásná místa nebo na kulinářské speciality.

Ve společenské rubrice se dočtete o zásadní představitelce módní branže a ve sportovní se dozvíte možná něco nového o cyklistice, která je s Francií rozhodně spojena.

Nesmíme zapomenout ani na pokračování velmi oblíbeného fantasy příběhu, který je čím dál tím více napínavý. Samozřejmě jsme ani tentokrát nezapomněli na nejmenší – přečtěte si komiks nebo zkuste vyluštit spojovačku.

Blíží se Vánoce – zkratě si čekání na ně a čtěte **BALAnews!**

Linda Přibyllová
šéfredaktor

Vaše dotazy a vzkazy	5
Výzva pro fanoušky	5
Aktuality ze školy	6
Učíme se vařit	6
Sedmáci	7
Reset Centrum	8
Schola Pragensis	9
Interview	10
Václav Vondrášek	10
Bývalí spolužáci	12
Jan Manda	12
Fantasy story	14
Devátá část	14
Učitelé v cizích zemích	17
Rozhovor s Annou Karlíkovou	17
Cestování	19
Francie	19
Kam příště?	23
Autoklubík	24
Rozhovor s Tomášem Engem	24
Sport	27
Cyklistika	27
Tour de France	28

Společenská rubrika	29
Coco Chanel	29
Bella Hadid	30
Louis de Funès	31
František Filipovský	32
Pro nejmenší	33
Spojovačka	33
Komiks	34
Komiks	34
Anketa	35

BALAnews

Výzva pro naše fanoušky!

Po celé škole jsme schovali sběratelské
kartičky **BALAnews**

Kartiček bude dohromady 6.

Každý měsíc se budeme snažit
schovat indicie do novin.

Ti, kdo ve stanovený termín v červnu 2023 (bude
oznámeno v novinách) donesou všech šest
kartiček, budou součástí losování o zajímavé
ceny.

Pozor! Kartičky mají ochranné prvky a
nedají se kopírovat či jinak falšovat!

Osmáci se učí vařit

V rámci předmětu pracovní činnosti se mimo jiné žáci 8. ročníků učí připravovat jednoduché pokrmy a hlavně základní kuchařské techniky. A hodinu od hodiny se jim daří stále lépe.

Kartičku hledej tam,
kde vždy najdeš
pomocnou ruku.

Fiktivní svět

Třída 7.C zpracovávala při výtvarné výchově celý měsíc říjen projekt s názvem Fiktivní svět. Žáci měli za úkol využít několik výtvarných technik, připravit mapu, 3D objekt a samozřejmě následně svou vizi odprezentovat ostatním spolužákům. Práce v týmech se jim dařila a díla se opravdu povedla. Možná vám jejich výsledky přineseme v příštích vydáních.

Polytechnická výuka

I letos se 7. třídy účastní polytechnické výuky na SOU Na Jarově. Během školního roku se seznámí s různými řemesly jako například lakýrník, klempíř, zedník, malíř apod., které mnohým pomohou vybrat budoucí povolání. Tentokrát jsme začali pěstelstvím a floristikou.

9. ročníky navštívily veletrh Schola Pragensis

Dne 24.11. 2022 navštívili žáci 9.ročníků Scholu Pragensis. Co to vlastně je? Jedná se o veletrh středních škol, který pořádá magistrát HL. m. Prahy každoročně už od devadesátých let. Tentokrát se konal z důvodu předchozí epidemiologické situace po dvou letech konečně prezenční formou. Veletrh se všem velmi líbil a jistě je inspiroval i při výběru střední školy.

(Adam Kurel, 9.C)

RESET CENTRUM

KLUB PRO DĚTI A MLÁDEŽ HOPO Neposeda, z.ú.

NÍZKOPRAHOVÝ KLUB (9-18 LET)

BEZPEČNÝ A POHODOVÝ PROSTOR, KDE SI MŮŽEŠ HRÁT,
POKECAT, ODPOČINOUT SI, DOZVĚDĚT SE NĚCO ZAJÍMAVÉHO,
TRÁVIT ČAS S KAMARÁDY NEBO POZNAT NOVÉ LIDI.
MÁME WIFI ZDARMA

TERÉNNÍ PROGRAM (9 - 26 LET)

PROBÍHÁ V ULICÍCH, NA HRŠTÍCH A VEŘEJNÝCH
PROSTRANSTVÍCH PRAHY 9 A OKOLÍ.
OSLOVUJEME MLADÉ LIDI V JEJICH PŘIROZENÉM PROSTŘEDÍ
S NABÍDKOU POMOCI S OBTÍŽNÝMI SITUACEMI
A SMYSLUPLNÉHO TRÁVENÍ VOLNÉHO ČASU.

OTEVÍRACÍ DOBA:

- **KLUB:** ÚTERÝ, STŘEDA, PÁTEK OD 12.00 DO 17.00
- **TERÉN:** ÚTERÝ A ČTVRTEK OD 12.00 DO 17.00
- **DOUČOVÁNÍ:** PONDĚLÍ OD 12.00 DO 17.00
PO DOMLUVĚ NA EMAILU ALEX@NEPOSEDA.ORG

SOKOLOVSKÁ 971/193, PRAHA 9

VCHOD DO KLUBU SE NACHÁZÍ ZE ZADNÍ STRANY BUDOVY Z ULICE ČIHÁKOVA

RESET CENTRUM

Pokud potřebujete poradit či pomoci s nějakou složitější situací nebo třeba jen trávit smysluplně čas, v okolí školy naleznete zařízení RESET CENTRUM. Zde se specializují na pomoc v oblasti:

- ❖ poruchy příjmu potravy
- ❖ sebepoškozování
- ❖ bodyshaming
- ❖ trauma ze sexuálního zneužívání
- ❖ uzavřenost
- ❖ poruchy sociálních vztahů
- ❖ demotivace, ztráta zájmu

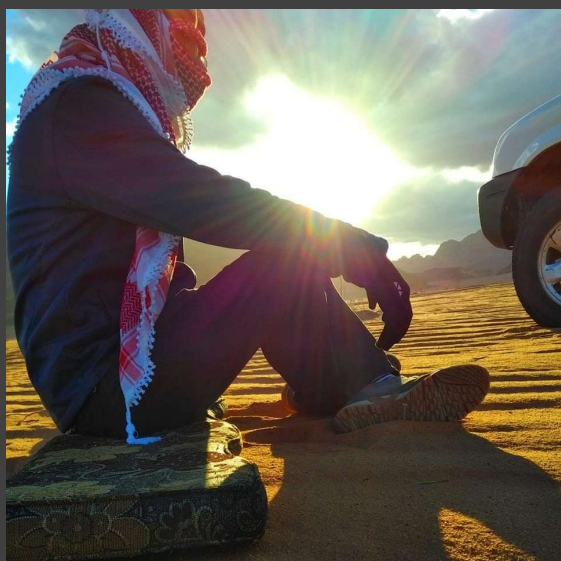
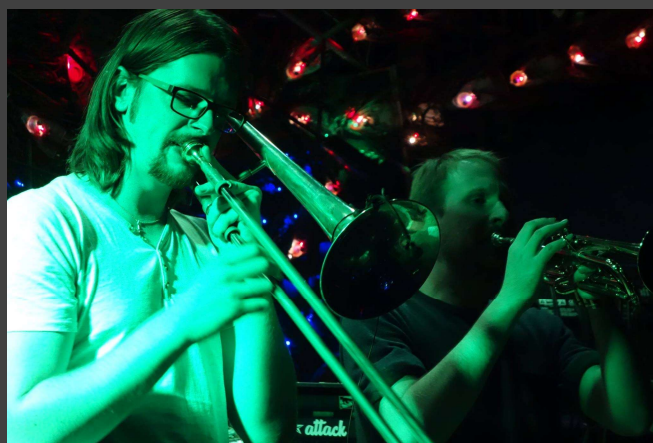
Případné terapie jsou zcela anonymní. Využití je můžete vy i vaši rodiče.

V minulých dnech jsem se vás ptali, s kým bychom měli udělat rozhovor. Vaše volba byla jednoznačná – pan učitel Václav Vondrášek. Tak tady je. 😊

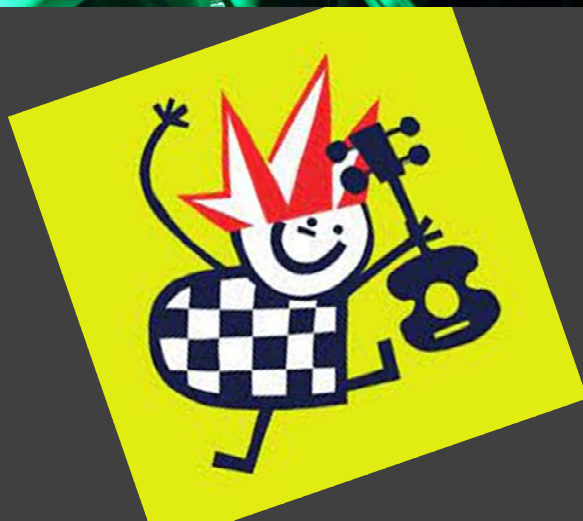
Jak jste se dostal k povolání učitele?

Původně jsem vůbec nechtěl být učitelem. Chtěl jsem jen hrát na hudební nástroj. Ale když jsem studoval, zjistil jsem, že je to velmi náročné. Takže jsem zkoušel, co bych mohl dělat dalšího. A učení se zdálo být jako docela dobrá volba. 😊

A co Vás přivedlo do kapely Kašpárek v rohlíku?

Hrál tam můj kamarád, který onemocněl a potřeboval za sebe zástupce. Takže jsem tam za něho dvakrát zaskočil, s kapelou jsme si sedli. A tak jsem tam pak už zůstal.

Jak trávíte svůj volný čas?

Hodně jezdím na výlety, hlavně na hory. Máme rádi Šumavu a Krkonoše. Když zrovna někde nejezdím, tak hodně čtu a taky fotografuju.

Děkujeme za rozhovor!

Co vás baví na učení?

Hlavně to, že to dává smysl, že předávám žákům nějaké vědomosti, že se ode mě třeba i něco naučí. 😊

(Hassen Tlili, 7.A)

BALAnews

Bývalí spolužáci

I v tomto čísle přinášíme rozhovor s bývalým redaktorem BALAnews. Třeba vás upřímná slova Honzy Mandy inspirují k tomu, abyste se přidali do našeho týmu.

Co tě první napadne při slově BALABENKA?

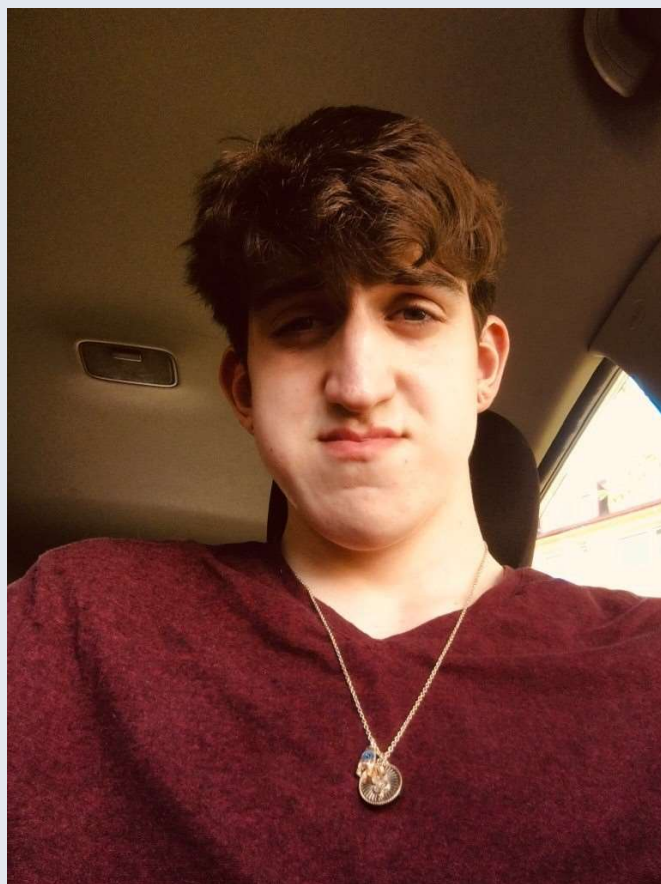
Má třída na II. stupni. Vždycky se mi vybaví, jak jsem s velkou „radostí“ vcházel do naší úžasné třídy. 😊 😊

Co tě vedlo k tomu stát se reportérem našich novin?

Chtěl jsem zkusit něco úplně nového, protože v době, kdy se teprve začínalo o BALAnews přemýšlet, jsem se necítil moc produktivní nebo potřebný. Celkově se mi líbila myšlenka vytvářet něco takového, tak jsem se chtěl zapojit.

Co tě na tom nejvíc bavilo?

Tak neřekl bych, že jsem se přímo vyžíval v psaní těch jednotlivých článků. 😊 Nejvíc mě asi bavilo si je potom číst. Dělalo mi radost, že jsem mohl být součástí něčeho takového, a že tam vidí své jméno. 😊 Ale také mě bavila samotná spolupráce s ostatními a vyměňování různých nápadů a názorů.

Byla pro tebe tato práce těžká nebo jsi hned věděl co a jak?

Vlastně ani ne. Sám za sebe bych řekl, že já měl snad jednu z nejlehčích rubrik (Aktuality ve škole) a dalo se psát téměř o jakékoli akci na Balabence. 😊

Čemu se věnuješ teď? Co studuješ?

Studuji sociální činnost, která se zabývá zajišťováním služeb různým skupinám klientů (starší lidé, drogově závislí, lidé v tísní atd.). Jinak se věnuji škole (fakt se snažím ...), přátelům, knihám a také jsem se vrátil k němčině. Zapojil jsem se také do projektu „Příběhy našich sousedů“.

(Hassen Tlili, 7.A)

Odnesl jsi si ze spolupráce na BALAnews něco do života?

Asi pravopis českého jazyka. 😊 Jelikož jsem byl v tu dobu deváťák, tak mi bylo opravdu trapné, pokud mi ty hrubky opravovaly mladší ročníky. 😊 Takže jsem se snažil o tu nejlepší češtinu, kterou dokážu ze sebe vytáhnout, abych se neztrapnil. Takže díky novinám už umím i líp psát a dávám si opravdu důkladný pozor na hrubky.

Eadar tajemství přátel a kamenů Devátá část

„No dobře... Prosím Karfi dones ji na ošetrovnu, ať se o ní postarají,“ řekl sir Karai a všichni se rozešli, každý svou cestou.

Karfi odnesl dívku na ošetrovnu, ostatní kamarádi šli do svých stanů.

Sir Karai se rozhodl následovat Karfiho a zjistit, co se Wengi stalo...

Karfi ji mezitím položil na lůžko a kousek odstoupil. Lidé z ošetrovny ji okamžitě začali prohlížet a prohmatávat tep. Všechno se zdálo být naštěstí v pořádku a tak ji nechali odpočívat.

„Co se stalo? Je v pořádku...? Tak už něco řekněte!“ řekl sir Karai s úplně bledou a nečitelnou tváří.

„Jak bych to ... no vezmu to zkrátka ... nevíme, kdy se probere, možná za několik hodin nebo za den. Nedá se říct, co se jí stalo,“ odpověděl lékař, uklonil se a odešel.

Po chvíli se ve dveřích objevila hlava Harta.

„Ehm... ehm... můžeme vstoupit?“ zeptal se. Karaiova hlava se otočila a pohlédla na Harta a ostatní kamarády stojící za ním.

„Jo, samozřejmě,“ řekl Karai se smutným úsměvem na rtech. Pak vyšel ze stanu. Mezitím se všichni nahrnuli dovnitř a přisedli si k Wengi, která ležela jako bez života na lůžku.

Druhý den ráno

Všichni ještě odpočívali v poklidu ve svých stanech, aniž by tušili, co se stane. Mezitím se Wengi probudila porozhlédla se po místnosti. Po chvíli se snažila postavit, ale spadla zpět do postele. Křečovitě zavřela oči, chytila se za spánky a zaklela, cítila neuvěřitelně silnou bolest v hlavě.

„Tak co, jak ti je?“ zeptal se neznámý hlas za jejími zády. Otevřela oči a podívala se tím směrem. Mezitím si dala vlasy, které jí padali do obličeje, aby lépe viděla. Spatřila ošetřovatelku, která zalapala po dechu.

„Co se stalo?“ zeptala se Wengi, která stále nechápala, co se děje.

„Ale nic ... hahaha...“ zasmála se a odešla.

Wengi se s překvapeným obličejem otočila a nohy přehodila přes postel. Pomalu si na ně stoupla a vyšla ze stanu. Venku se do ní opřely sluneční paprsky a ucítila, jak se jí teplo rozlévá v těle.

„Ani nevím, jak dlouho to je, co jsem nebyla venku,“ povzdychla si Wengi a šla se projít po táboře směrem ke svému stanu. Všimla si však, že se na ni všichni dívají s překvapenou tváří.

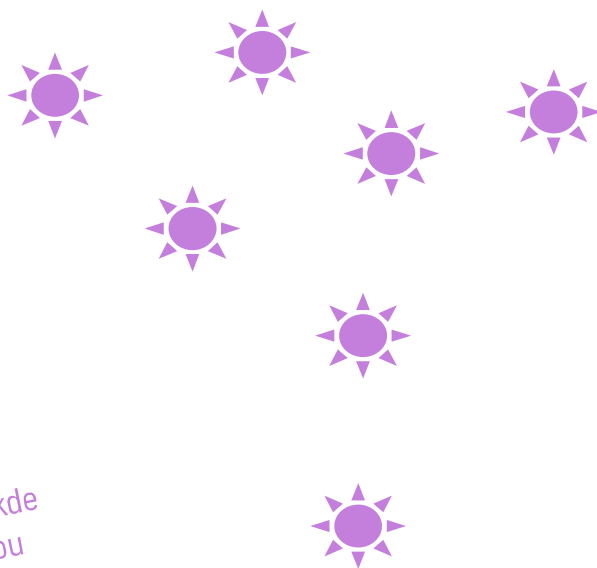
„Mohl by mi někdo říct co se tady děje a proč na mě všichni čučí? To jako jsem podle nich mrtvá nebo vypadám divně? Nebo co se tady vůbec děje?“ rozčilovala se sama potichu.

Pak ji napadlo: „Mohla bych se jít teoreticky podívat k vodě, jak vypadám. Aspoň tam nikdo nebude.“

Řekla si v duchu a rozešla se pomalým krokem k vodě na místo, kam občas chodila přemýšlet. Když přišla, sedla si na okraj vody a naklonila se nad vodní hladinu a uviděla...

-pokračování příště-

(Anežka Vičanová, 8.B)

Kartičku hledej tam, kde
vždy najdeš pomocnou
ruku.

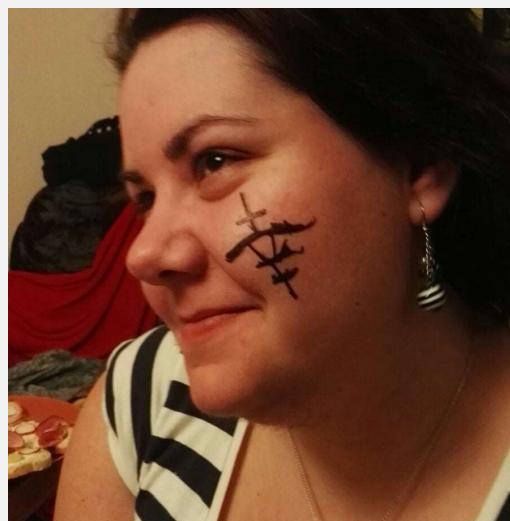

Učitelé v cizích zemích

Tentokrát se podíváme za paní učitelkou Aničkou Karlíkovou do Portugalska, a to přímo do hlavního města – Lisabonu.

Jaké je u Vás momentálně počasí?

Počasí je tady moc příjemné, i když trochu teplejší než v Čechách. Lisabon, ve kterém teď žiji, je hned u moře, od kterého fouká příjemný vítr. Díky tomu tady nikdy není tak moc horko, že by to bylo nepříjemné. Nicméně je pravda, že ještě i teď na začátku října, se člověk v brzkém odpoledni nechce zdržovat příliš na přímém sluníčku. Nicméně i tady na pobřeží teploty nikdy nespadnou příliš hluboko, a díky tomu mnoho místních dětí nikdy nevidělo sních.

Dá se ještě koupat v moři?

Ještě stále se dá, ale už je příležitostí méně. Zrovna minulý víkend bylo krásně teplo a pláže v okolí byly plné. Tento víkend už je to zase spíše jen pro otužilejší. Pravděpodobně už i tady pomalu začíná podzim. (pozn. redakce - rozhovor vznikl v říjnu)

Jak se máte? Líbí se Vám v Portugalsku?

Mám se tu skvěle a moc se mi tu líbí. Je to tu přesně tak moc jiné, aby to nebylo příliš jiné. Navíc je v Portugalsku mnoho nádherných míst, které rozhodně stojí za vidění – ohromné historické budovy, krásné parky, pláže... Třeba kousek od Lisabonu je nejzápadnější místo pozemské Evropy nebo se můžete v místní zoo podívat na cvičené delfíny. Lidé jsou tady ohromně milí; přestože jich mnoho mluví pouze portugalsky, stejně se jich většina snaží každému pomoci. Jídlo je výborné – hodně se tu jedí ryby a jiné plody moře. Ale spousta Portugalců si velmi potrpí na sladké pečivo, které je zde často naprosto neodolatelné.

BALAnews

Učitelé v cizích zemích

Jaká je škola, kde teď právě učíte?

Pracuji zde na mnohem větší škole, než je Balabenka – například je tu většina tříd po osmi (až do H). V Portugalsku jsou ovšem všechny děti ve škole každý den až do 15:40. Díky tomu ale zase mají delší přestávky, o kterých si chodí hrát ven. Co je ovšem úplně stejné jsou děti – zlobí úplně stejně jako v Čechách nebo kdekoli jinde na světě, stejně tak si rády hrají a smějí se, a úplně stejně nerady dostávají domácí úkoly.

Stýská se Vám po něčem v ČR?

Samozřejmě, že se mi někdy zasteskne po mé rodině a mých kamarádech, ale naštěstí není v dnešní době těžké zůstat v kontaktu přes různé videohovory, i když to samozřejmě není to samé. Sem tam se mi zasteskne i po dětech, které jsem učila. Zrovna teď se mi třeba stýská po českém chlebu.

Kde budete trávit Vánoce?

Na Vánoce pojedu zpátky do Čech a budu je trávit spolu se svojí rodinou. Už se těším na cukroví, kapra a bramborový salát. 😊

(Adam Kurel, 9.C)

Jak jste určitě správně tipovali v minulém čísle, obrázek pocházel z Francie, a to z méně známého, ale krásného města Aliex-en Provence

Aliex-En Provence

Toto město se nachází od naší školy cca 1 400 km a je zároveň velmi blízké městu, o kterém píšeme dále. V tomto městě můžeme nejvíce doporučit jeho nádhernou architekturu a blízkost překrásného jezera.

(Adam Kurel, 9.C)

Marseille

Je hlavní město Provence a po Paříži druhé největší město Francie. Cesta z naší školy by nám do Marseille zabrala zhruba 14 hodin a cca 1 400 km.

Tyto památky byste neměli zapomenout navštívit:

- **Bazilika Notre-Dame de la Garde** - kostel je vidět již z velké dálky a z něj uvidíme krásné panorama celého Marseille, uvnitř se nachází poutní kaple s ohromnou pozlacenou Madonnou.
- **Historické centrum města** - zde se nachází Velká katedrála, která je největší církevní stavbou 19. století a Vieille Charite, která se nachází na náměstí Place des Moulins (nejvyšší bod starého města)
- **La Corniche** - promenáda mezi pláží Catalanes a Parque du Prado - při procházce zde můžete vidět například Bank of the Corniche a renesanční Villu Valmer
- **Boulevard Longchamp** - zde naleznete velmi elegantní budovy s vyvrcholením v podobě paláce Logchamp, kde je umístěno Muzeum výtvarných umění a Muzeum přírodní historie.

(Natálie Mrázková, 7.A)

Saint-Tropez

Francii máme jistě neomylně spojenou i s tímto městem na Azurovém pobřeží. Trasa od naší školy je dlouhá přibližně 1 296 km. Město je známé díky sérii filmů o Četnících, v čele s Louisem de Funesem.

V prostředí provensálských budov a věží nalezneme supersportovní automobily nebo třeba moderní luxusní jachty, ukotvené ve starobylém přístavu. Zde je krásně vidět, že i moderní doba umí jemně korespondovat se starobylými prvky. To dokazuje i průměrná návštěvnost, která čítá přes 100 000 turistů denně.

Nejprve vás pozvu do přístavu Saint-Tropez, které je nejživější místo ve městě. Nachází se zde také mnoho nekonečných bílých pláží se symbolikou celého pobřeží: Plage de la Moutte.

Najdete zde mnoho muzeí jako například Annonciade Museum. Určitě nesmím zapomenout na četnickou (policejní) stanici v Saint-Tropez.

Jako poslední, kam vás pozvu je pobřežní opevnění ze 17. století: Citadela. Je to město, které stojí za to navštívit.

(Magdalena Pauková, 7.A)

Avignon

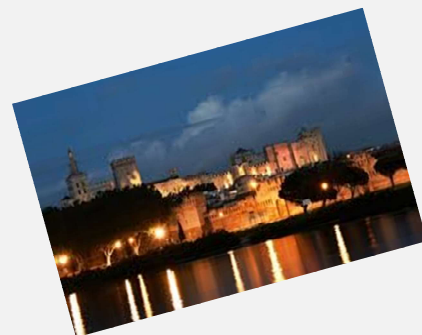
Avignon je starobylé město v Provance na jihu Francie. Leží na levém břehu řeky Rhony, na soutoku s řekou Durance. Z Prahy bychom tam jeli 1 305 km.

V letech 1309-1377 zde sídlili papežové, kteří utekli z Říma. V roce 1995 bylo historické centrum Avignonu zapsáno na Seznam světového dědictví UNESCO.

Avignon je významným cílem turistů z celého světa. Historické jádro města je vcelku dobře zachováno, včetně téměř úplných městských hradeb s mnoha věžemi a branami.

Avignonský most je z poloviny 14. století a je nejznámějším symbolem města. Jsou zde také další památky jako např. gotický Papežský palác nebo románská katedrála Notre-Dame-des-Doms ze 12. století.

Avignon je krásné město, které určitě stojí za to navštívit.

(Veronika Plocková, 7.A)

Francie je země mnoha chutí

S Francií je spojeno spousta tradičních jídel, ke kterým patří třeba **hovězí dušené na červeném víně**, něco na způsob **slaných omelet** nebo **šneci plnění česnekovým máslem**.

Lidé si většinou pod francouzskou kuchyní představí jejich slavný **croissant**. Šedesátá léta 20. století přinesla do francouzské kuchyně inovativní myšlenky, zejména díky portugalským přistěhovalcům. Vzniklo mnoho nových jídel a technik a toto období bylo nazváno **nouvelle cuisine** (nová kuchyně).

(Hassen Tlili, 7.A)

BALAnews

Střípky z Francie ...

O čem budeme
psát příště? Je
to stát ležící na
jihu Evropy...

Kartičku hledej tam,
kde vždy najdeš
pomocnou ruku.

Tentokrát vám přinášíme exkluzivní rozhovor s opravdovým mistrem svého oboru – závodníkem Tomášem Engem.

Myslel jste si vždycky, že se stanete automobilovým závodníkem?

V závodění se pohybuji už od malička, protože jsem měl tu možnost být na závodech s mým tátou, který závodil. Díky němu jsem se k motorsportu nějak tak přirozeně dostal.

Co vám závodění přineslo do života?

Rozhodně zkušenosti. A samozřejmě dobrý pocit, který člověk zažívá nejen při výhře, ale při průběhu závodu. Něco jako když uděláš článek do vašich novin, který ostatní čtou a baví je ...

Nemrzí Vás, že o závodech jako je Le Mans, Indycar atd. nemá širší česká veřejnost takové povědomí jako třeba o Formuli 1?

Ono to je především díky tomu, že v těchto soutěžích nemáme české zastoupení. To je stejně, jako kdybychom v tenise neměli nikoho z Česka – tak ta média o tom psát také nebudou.

Automobilový závodník Tomáš Enge se narodil 11. září 1976 v Liberci. Původně se věnoval lednímu hokeji a skokům na lyžích. Přezdívá se mu Pán českých milníků, neboť je prvním a doposud jediným českým jezdcem ve Formuli 1 a v Indycar. Drží také kvalifikační rekord v počtu pole position v řadě v legendárním závodě 24h Le Mans. Navíc se podílel na vývoji vozů Aston Martin DBR1, Aston Martin LMP1, Camaro GT3 a KTM X-BOW GT4.

Jak jste se dostal k Le Mans?

Musím říct, že jsem se k tomu dostal úplnou náhodou, kdy jsem jezdil formuli 3000 za tým Arden. No a tým Arden sídlil ve stejné budově jako Prodrive, který závodil v Le Mans. Prodrive hledal právě nového jezdce pro závody Le Mans a můj šéf z týmu Arden promluvil ze šéfem Prodrivu a dohodli se, že by to mohli zkusit. Po prvních testech bylo jasné, že jsem hodně rychlý a že tedy Le Mans pojedu.

Prototyp Aston Martin – 4. příčka v Le Mans

Je velký rozdíl jet Le Mans poprvé nebo podeváté?

Rozhodně velký rozdíl, protože poprvé je člověk tak nadšený, že nebere ohled sám na sebe. Ten první rok mě musel poslat tým ve 3 hodiny spát, když jeli moji kolegové, abych se alespoň trochu vyspal. Stejně jsem spal asi jenom 30 minut a potom jsem zase vstával a sledoval. Ty další roky člověk ví, že si ty síly musí rozložit a opravdu, když nesedí v autě nebo nemá jiné povinnosti, tak jít spát, aby byl fit v průběhu celého závodu.

Tomáš Enge po úspěchu na Rally Pačejov

Tomáš Enge na Autodromu Most při oslavách 20 let výročí prvního Čecha v F1

Tomáš Enge a olympijský vítěz v akrobatickém lyžování
Aleš Valenta

Účastnil jste se i rallye Dakar.
Jak velký je rozdíl mezi závody
silničních aut a Dakarem?

Já jsem od malička rallye miloval.
Můj táta jezdil rallye. Na pár
závodech v tehdejších
Československu jsem byl součástí
týmu. A hrozně se mi to líbilo a i já
jsem chtěl zkusit nějaké to obrovské
dobrodružství, které Dakar nabízí.

Nechtěl byste znova zkusit takový
závod jako je třeba Le Mans?

Ano, chtěl bych! Na podesáté. A vypadá to (a
ty jsi ten první komu to říkám), že bych i měl.
Ale tentokrát bych ho mohl absolvovat ve
virtuálním světě - v Simracingu, kde pojedou
(musí jet) i aktuální jezdci. Mělo by to být v
půlce ledna. Je to jisté na 99 %.

Tomáš Enge na Autodromu Most při oslavách 20 let výročí prvního Čecha v F1

Jaký zážitek nebo dobrodružství jste si z Dakaru odnesl?

Je to hodně mentálně náročné. Znamená to udržet si koncentraci, protože tam za
12 dnů ujedete 5 000 závodních km. A jedete je rychle, co nejvíce na plný plyn.
Nikdy nevíte, co je za tou skálou nebo dunou. Fyzicky to není náročné, ale
mentálně rozhodně - být ve střehu během celé cesty.

Děkujeme za skvělý rozhovor!

(Vít Holoubek, 9.C)

Jak jste si jistě všimli, toto číslo novin má jedno společné téma – Francii. A s ní souvisí mimo jiné i jeden dostupný sport – cyklistika.

Cyklistika je jízda na kole se sportovním zaměřením. Je to něco jako závod v běhu, ale cyklistický závod má delší úsek a jiná pravidla. Cyklistika není náročný sport, jelikož nevyžaduje žádné zvláštní fyzické dispozice. Může být samozřejmě také i v rekreační, turistické podobě. A nesmíme opomenout, že kolo je i dopravním prostředkem. Na olympijské hry se poprvé závodní cyklistika dostala již v roce 1898.

Při silniční cyklistice se jezdí na silničním kole a závod se provozuje na silnici. Při obou typech se cyklisté snaží dojet do cíle co nejrychleji a být první. Mezi nejznámějšími závody patří Tour de France nebo Vuelta. V Tour de France se jezdí silniční cyklistika.

Objevují se různé druhy závodní cyklistiky. Nejznámější je dráhová cyklistika a silniční cyklistika. Při dráhové cyklistice závodníci jezdí na speciálním kole a na speciální dráze zvané velodrom.

(Laura Dolejší, 7.C)

Cyklistika + Francie = Tour de France

Tour de France je etapový závod profesionálních cyklistů. Celková dráha je zhruba **3 500 km**.

Historie

První ročník Tour de France byl v roce **1903**. První vítěz se jmenoval **Maurice Garin**. Poslední vítěz – 2022 – je **Jonas Vingegaard**. Ředitel závodu je Christian Prudhomme. Nejvícekrát vyhrál **Miguel Indurain**, a to pětkrát. Slavný **Lance Armstrong** vyhrál dokonce sedmkrát, ale po obvinění z dopingu o vítězství přišel.

Zajímavosti

Každý rok se mění trasa a střídá se terén. Poslední etapa vždy **končí v Paříži**. Závodí zhruba 20 týmů po osmi cyklistech. Nejúspěšnější český jezdec je Roman Kreuziger. V roce 2013 skončil na pátém místě.

Letošní závod

Byl **zahájen 1. července** a **skončil 24. července**. Trasa procházela Francií, Dánskem, Belgií a Švýcarskem. Závod byl zahájen v Kodani a byl ukončen v Paříži.

(Emma Klečková, Vendelín Mačák, 4.B)

K Francii patří neodmyslitelně i móda. Pojdme se jí trochu mrknout na zoubek.

Nejznámější Chanel

Světová módní značka, pojmenovaná podle slavné francouzské módní návrhářky Coco Chanel.

Coco Chanel byla původně chudá dívka, která se díky svému úžasnému citu pro módu a vše nové, dokázala prosadit ve světě módy.

Coco sama říkala: „Můj život se mi nelíbil a tak jsem si vymyslela jiný.“

Její značkou byla elegance, jednoduchost a ležérnost. Prosadila například kalhotové kostýmy, dámské pyžamo s kalhoty a známá je také její kolekce sportovního oblečení.

V roce 1910 založila v Paříži luxusní dům módy Chanel, kde se prodávaly její modely a také klobouky. Značka Chanel je ve světě módy dobře známá i dnes, a to hlavně kvůli parfému Chanel n.5 a Little Black.

Little Black neboli „malé černé“ jsou podle Coco Chanel šaty, které se hodí na jakoukoliv příležitost. Po smrti Coco Chanel se její značky ujal módní návrhář Karl Lagerfeld.

(Veronika Plocková, 7.A)

Modelka Bella Hadid

... celým jménem Isabella Khariah Hadid se narodila 9. října 1996. Je to americká modelka a v roce 2016 byla zvolena modelkou roku. Je zařazena pod agenturou IMG Models.

V roce 2017 překonala rekord Doutzen Kroesové v počtu obálek časopisu Vogue, na kterých byla zobrazena, když se objevila v pěti mezinárodních edicích (Čína, Španělsko, Brazílie, Austrálie a Arábie).

Její rodiče jsou Mohamed Hadid a Yolanda Hadid. Má také starší sestru Gigi Hadid a mladšího bratra Anwara. Oba též dělají modeling.

Jako mladší jezdila na koni a snila o tom zúčastnit se olympiády. Místo toho se podle rozhodnutí matky stala modelkou. Její kariéra začala už v šestnácti. Bella v roce 2014 podepsala smlouvu s IMG Models.

Svůj debut na New York Fashion Week absolvovala hned v září pro Desigual. Během roku 2015 Bella natočila úvodníky do několik časopisů například Vogue Australia, Vogue Girl Japan nebo Pop Magazine.

V roce 2016 debutovala Chanel Couture během jarního/letního týdne módy v Paříži Haute Couture. V roce 2016 se Bella stala ambasadorkou pro Dior Makeup. V červenci šla během pařížského týdne módy v Haute Couture pro Versace a Dior.

30. listopadu 2017 debutovala Victoria's Secret Fashion Show. V únoru roku 2017 se stala ambasadorkou pro řadu doplňků Bulgari a TAG Heuer. V lednu 2017 chodila pro Chanel a otevřela show pro Alexandra Vauthiera.

Kartičku hledej tam,
kde vždy najdeš
pomocnou ruku.

(Laura Dolejší, 7.C)

V souvislosti s Francií si řada z nás vzpomene i na nepřekonatelného komediálního herce - Louis de Funès

Louis Germain David de Funès de Galarza byl francouzský herec a komik španělského původu. Narodil se 31. července v roce 1914. Jeho herecký styl se opíral o živelnou komiku a neuvěřitelné mimické schopnosti, jež zdědil hlavně po matce, které mu vynesly přezdívku „Muž tisíce tváří“ nebo „Muž s tváří z gumy“.

U nás jeho popularitě napomohl vynikající dabing **Františka Filipovského**, který je dle některých fanoušků (dokonce i podle Louise, který s ním chtěl spolupracovat, což se nakonec nepovedlo a mezi oběma herci proběhly pouze telefonáty a dopisy) lepší než originál.

Filmů ve kterých hrál je několik, proto vám vypíchnu jen pár z nich. Jako např. Četník ze Saint Tropez (1964), Fantomas (1964), Velký flám (1966), Četník se žení (1968), Pošetilost mocných (1971), Dobrodružství rabína Jákoba (1973), Oskar (1967), Četník ve výslužbě (1970), Jeden hot a druhý čehý (1978), Křídýlko nebo stehýnko (1976), Piti Pa (1970) a Hibernatus (1969).

Ještě bych podotknula, že Funès měl problémy se srdcem a s každou svojí rolí, ve kterých představoval různé cholerické postavy, riskoval srdeční infarkt, jež prodělal po skončení natáčení filmu Četník a četnice a na který nakonec dne 27. ledna 1983 také zemřel ve věku 68 let. Takže, kdybyste hledali dávku humoru, víte kam se obrátit. ☺

(Magdaléna Pauková, 7.A)

František Filipovský

František Filipovský byl český herec a dabér, který působil v divadle, filmu i televizi. Narodil se v roce 1907 v Přelouči (úmrtí 26. října 1993). Jako syn skladatele hrál na několik hudebních nástrojů a dokonce zpíval ve sboru. V letech 1931-1938 byl členem Osvobozeného divadla a od roku 1945 až do roku 1992 členem pražského Národního divadla, ve kterém si zahrál desítky rolí.

Nejvíce se proslavil v televizi a ve filmu, kde se objevoval již od 30. let, nejprve jako komik a také v rolích studentů. Později působil v rozhlase a vystupoval v estrádách.

Z více než stovky filmů, ve kterých si zahrál můžeme jmenovat např. Dobrý voják Švejk (1956), Dívka na koštěti (1972), Marečku, podejte mi pero (1976), Což takhle dát si špenát (1977) nebo Honza málem králem (1976).

(Magdaléna Pauková, 7.A)

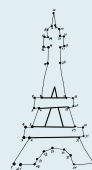
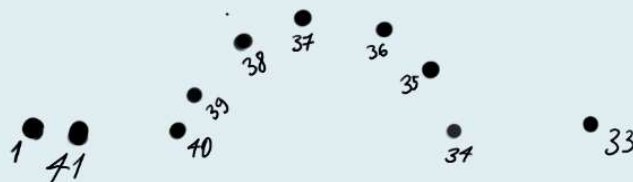
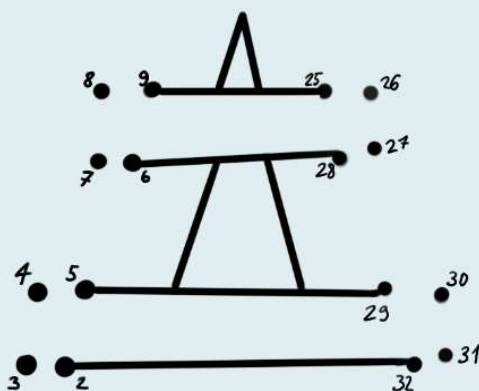
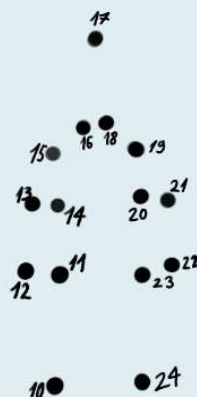
Byl to i jeden z nejlepších českých dabérů. Propůjčil svůj hlas např. Louis de Funèsovi (jak už jsem zmiňovala) nebo jste mohli jeho hlas slyšet ve známé ruské pohádce Mrazík (daboval Babu Jagu). Na jeho počest se každoročně uděluje Cena Františka Filipovského za dabing (v jeho rodném městě Přelouči).

BALAnews

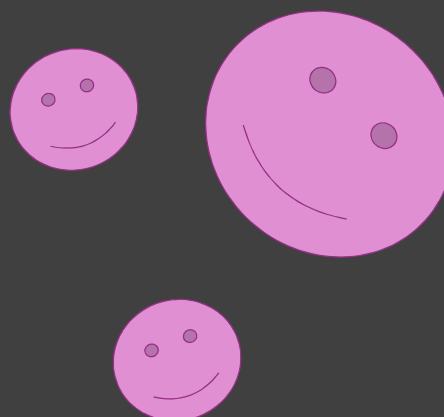
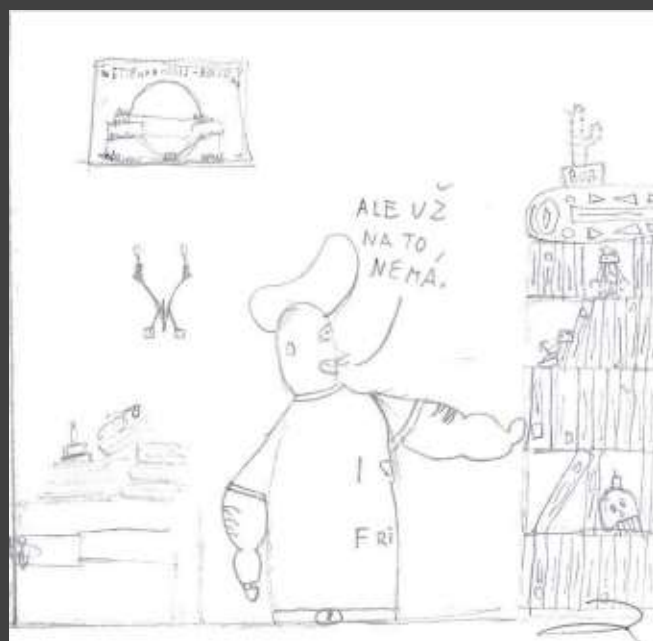
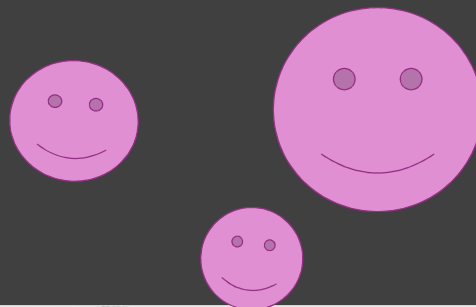
Pro nejmenší

Dnes pro vás máme spojovačku. Když spojíte tečky podle pořadí (čísel u teček), objeví se vám nádherná stavba z Paříže ☺.

(Natálie Plicková, 7.C)

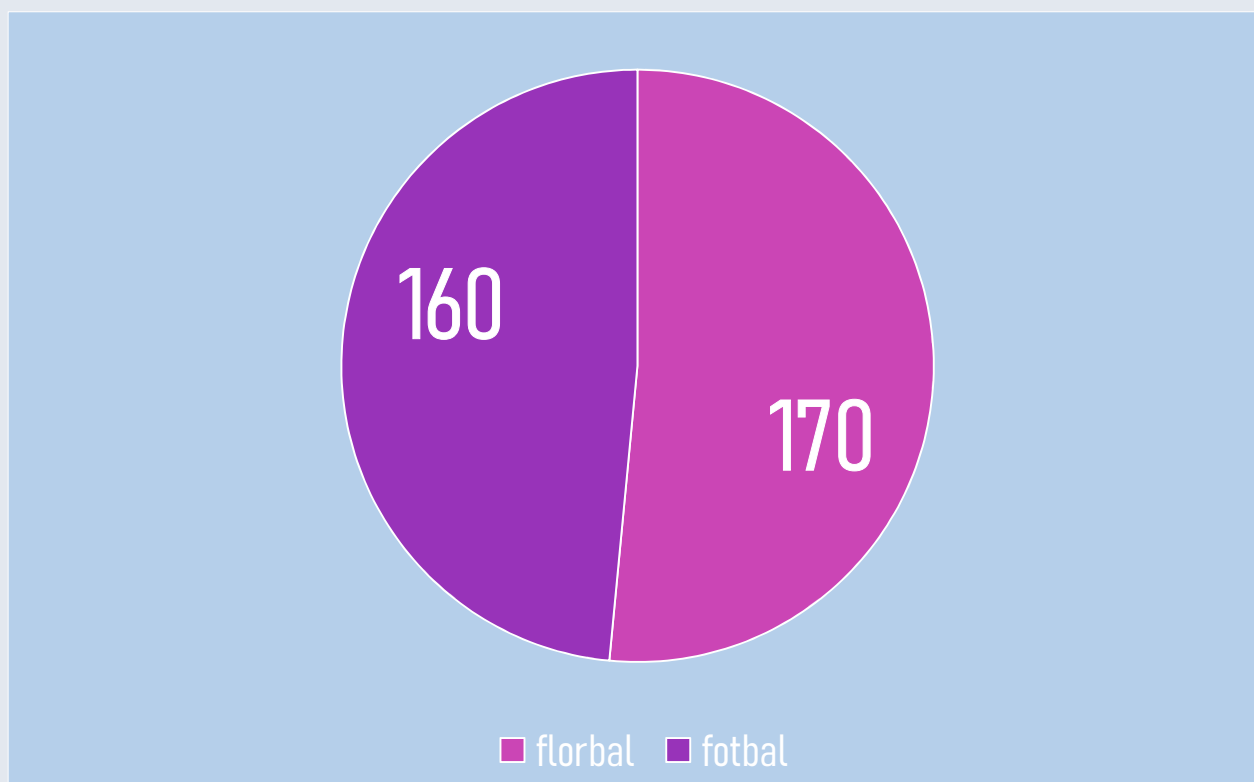

(Josef Švejda, 7.A)

Otázka měsíce byla - **Máte raději fotbal nebo florbal?**

Celkem jsme oslovili **330** respondentů.

(Adam Kurel, 9.C, Veronika Plocková, 7.A, Olexsandra Rishko, 6.B, Kapybara, 6.B, Marléne Fleur Cymbalista, 6.B)

BALAnews

Spolupracovali

Na vydání tohoto čísla **BALAnews** spolupracovali:

Vít Holoubek (9.C), Adam Kurel (9.C), Natálie Matisová (9.C), Valeriya Rishko (9.C), Anežka Vičanová (8.B), Natálie Mrázková (7.A), Magdalena Pauková (7.A), Veronika Plocková (7.A), Hassen Tlili (7.A), Laura Dolejší (7.C), Olexsandra Rishko (6.B), Marléne Fleur Cymbalista (6.B), Kapybara (6.B), Hana Čechráková (5.C), Julie Kozlová (5.C), Emma Klečková (4.B), Vendelín Mačák (4.B) a další ...

Vaše reakce, nápady a připomínky si rádi přečteme na emailu
redakce@zsbalabenka.cz

Bez písemného svolení vydavatele (ZŠ a MŠ Na Balabence) je zakázáno jakékoliv užití části nebo celku díla, zejména rozmnožování a šíření jakýmkoliv způsobem (mechanickým nebo elektronickým) v českém nebo jiném jazyce.

Všechna vydání novin naleznete na: <https://www.zsbalabenka.cz/zakladni-skola/skolni-noviny/>

Název tisku: BALAnews

Periodicita: měsíčník

Vydává: ZŠ Na Balabence, Na Balabence 800, 190 00 Praha 9

Náklad: 15 tisků, online

Datum vydání: 25.11.2022

Kontakt: redakce@zsbalabenka.cz

BAIAnews

Písenné a obrazové zdroje

https://cs.wikipedia.org/wiki/Francouzsk%C3%A1_kuchyn%C4%9B

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Francie>

https://cs.wikipedia.org/wiki/Dejiny_Francie

<https://www.tomasengeracing.cz/>

<https://www.cestovinky.cz/clanek/na-ostrove-zakynthos-slo-o-zdravi-nad-plazi-navagio-se-utrhlacast-skaly>

<https://ara.cz/francie/saint-tropez>

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Saint-Tropez>

<https://www.luxurio.cz/5-mist-ktera-musite-v-saint-tropez-navstivit/>

<https://www.autovylet.cz/dovolena-v-saint-tropez-na-jihu-francie/>

<https://magazin.aktualne.cz/legendy-z-provence-v-nazvu-saint-tropez-je-chyba-a-kolem-naj/r~b9e64fe21b3611e9be54ac1f6b220ee8/>

<https://beachsearcher.com/fr/beach/250201283/la-moutte-beach>

<https://www.viator.com/St-Tropez-attractions/Annonciade-Museum-Musee-de-lAnnonciade/d4195-a22641>

<https://hoska-tour.cz/magazin/saint-tropez-mesto-proslavene-cetnickou-sagou/>

<https://www.viator.com/St-Tropez-attractions/Citadel-of-St-Tropez-Citadelle-de-St-Tropez/d4195-a21404>

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Marseille>

<https://magazin.travelportal.cz/2020/02/26/marseille-francouzskemesto/>

<https://www.actualidadviajes.com/cs/que-ver-en-marsella-en-un-dia/>

https://cz.seatemperatu.re/site/images/illustration/marseille_947.jpg

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/40/Notre_Dame_de_la_Garde.jpg

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/6/64/La_Vieille_Charit%C3%A9.jpg

<https://tarpin-bien.com/wp-content/uploads/2014/09/RAP-20141025-07008.jpg>
https://www.marseilletourisme.fr/media/filer_public/2019/06/04/voir-palais-longchamp-marseille.jpg

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Avignon>

Village in Provence : Aix-en-Provence - Provence Holidays

36 Hours In... Aix-en-Provence (telegraph.co.uk)

<https://www.novinky.cz/clanek/cestovani-avignonske-tajnosti-mesto-proslavili-papezove-a-vino-40374706>

https://cs.wikipedia.org/wiki/Louis_de_Fun%C3%A8s